

บทความพิเศษ “บทบาทพระธรรมทูตไทยในต่างแดน”

โดย ดร.พระมหาถนอม อุตตจารี*

เหลียวหน้า แลหลัง ที่มาของพระพุทธศาสนาในอเมริกา

การดำเนินชีวิตของคนอเมริกันนั้นได้ให้โอกาสแก่คนทุกคน จนกล่าวได้ว่าเป็นดินแดนที่ทุกคนจะประสบความสำเร็จได้ คนอเมริกันจะยกย่องคนเก่ง ความมีความรู้ ความสามารถ และให้เกียรติแก่ผู้ชนะ ในสายเลือดของคนอเมริกันนั้นนอกจากจะมีแนวคิดในความเท่าเทียมกัน การให้โอกาส การมีเสรีภาพในระบบประชาธิปไตยแล้ว เราไม่อาจจะมองข้ามปัญหาเรื่องการเหยียดสีผิวไปได้ เรายังมีความรู้สึกเล็กๆ เกี่ยวกับการมีชาติพันธุ์ เหมือนชาติอื่น ๆ

ประเทศอเมริกา ได้ชื่อว่าเป็น “เบ้าหลอม” ขนาดใหญ่มาเป็นเวลาช้านานแล้วเนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ สืบเชื้อสายมาจากชนชาติต่าง ๆ ทั่วโลกที่อพยพเข้าไปตั้งรกรากอยู่ในผืนแผ่นดินที่กว้างใหญ่ไพศาลแห่งนี้

ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๗ – ๒๕๒๕ ได้มีการอพยพโยกย้ายของประชากรเป็นจำนวนมากจากประเทศแถบอินโดจีน อันเนื่องมาจากภัยสงคราม ของลัทธิคอมมิวนิสต์ เช่นจากประเทศลาว เขมร และเวียดนาม เป็นต้น ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศโลกที่สาม ที่รับผู้อพยพจากประเทศเหล่านั้น เข้ามาอาศัยอยู่และทำมาหากินตั้งหลักปักฐานในดินแดนแห่งเสรีภาพนี้ ซึ่งรัฐบาลสหรัฐฯ ก็ได้ให้สิทธิและเสรีภาพในการดำรงชีวิต และนับถือศาสนา

ด้วยเหตุนี้ พระพุทธศาสนา จึงมีการตื่นตัวขึ้นในกลุ่มผู้นับถือ โดยเฉพาะชาวเอเชียกลุ่มใหญ่ที่เข้ามาตั้งรกรากอยู่ที่นี้ เมื่อมีงานทำ มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแล้ว ก็หันมาให้ความสนใจกับการสร้างศูนย์รวมจิตใจ นั่นคือการสร้างวัดในทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน อย่างเช่น

วัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เป็นวัดแรกในเขตนครหลวงวอชิงตัน และปริมณฑล นอกจากวัดศรีลังกา แล้วก็มีวัดลาว วัดเขมร ตามมา และสร้างวัดไทยตามมาอีกหลายวัด

ความจริงชาวอเมริกันรู้จักพระพุทธศาสนาอย่างเป็นทางการมาเป็นร้อย ๆ ปีแล้ว ตั้งแต่มีการประชุมสภาศาสนาโลกครั้งแรก เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๙๓ ที่นครชิคาโก มลรัฐอิลลินอยส์ ประกาศศาสนาในทางพระพุทธศาสนา เป็นครั้งแรก โดยท่านอนาคาริก ธรรมปาละ ชาวพุทธศรีลังกา ในท่ามกลางผู้นำศาสนาทั่วโลก ทำให้ชาวอเมริกัน และชาวโลกรู้จักพระพุทธศาสนาอย่างเป็นทางการ ผลจากการประชุมในครั้งนั้นทำให้ชาวอเมริกันหันมาให้ความสนใจกับพระพุทธศาสนามากขึ้น โดยเฉพาะชาวอเมริกันจะรู้จักพระพุทธศาสนาแบบเซน ในยุคแรกได้ศึกษาจากอาจารย์เซนชาวญี่ปุ่นที่ เกาะฮาวาย และเมืองซานฟรานซิสโก ต่อมาเมื่อมีการอพยพของชาวพุทธทิเบต นำโดยท่านองค์ ทะไล ลามะ ได้หลบหนีภัยสงครามจากการที่ประเทศทิเบตถูกประเทศจีนเข้ายึดครอง ทำให้พระพุทธศาสนาหายาน แบบ “วัชรยาน” กลับได้รับความสนใจจากชาวอเมริกันเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากความเห็นอกเห็นใจชาวอพยพ และพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งเสรีภาพทางความคิด จึงค่อนข้างจะถูกจริตของชาวอเมริกันที่รักสันติภาพ และ สิทธิเสรีภาพอย่างมากทีเดียว

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของชาวทิเบต ที่เป็นรูปธรรมที่สุดในสหรัฐอเมริกา ด้วยการตั้ง สถาบันการศึกษาที่ชื่อ “นโรปะ” โดยท่าน ชกยัม ทรุงปา रिโมโปเซ นำลูกศิษย์ชาวอเมริกันตั้งขึ้นที่ เมืองบอร์เดอร์ รัฐโคโลราโด เป็นสถาบันที่ไม่ จำกัดลัทธิความเชื่อ หรือศาสนาที่ตนนับถือมาก่อน ใครจะเข้ามาศึกษาก็ได้ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทัศนคติ เรื่องจิตวิญญาณของชาวตะวันตก และความเชื่อแบบพุทธปรัชญาตะวันออก นับเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๐ เป็นต้นมา ปัจจุบันนี้ได้ยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยนโรปะ มีนักศึกษา เป็นหมื่น และมีสอนพระพุทธศาสนาถึงระดับปริญญาเอก

ในยุคเดียวกันนี้ศาสนาพุทธแบบเถรวาท(หินยาน) ก็ได้รับความสนใจจากชาวอเมริกันมากขึ้นเช่นเดียวกัน โดยมีผู้นำหลักปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานแบบอานาปานสติภาวนาที่มีมาในมหาสติปัฏฐานสูตร เข้าไปสอนเป็นหลักสูตรในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยแมสซาชูเซต (Program of the stress reduction) By Dr. Jon Kabat Zinn โครงการนี้ได้นำไปใช้ในการบำบัดรักษาโรคทางกายและทางจิตใจ

ส่วนในการเผยแผ่ธรรมะนั้น มีการสร้างศูนย์ปฏิบัติธรรม โดย แจ็ค คอนฟิลด์ และ โจเซฟ โกลด์สตีน ทั้งสองคนเคยเป็นอาสาสมัคร Peace corps ในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะ แจ็ค คอนฟิลด์ ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุในสำนักวัดหนองป่าพง จ.อุบลราชธานี

ภายใต้การอบรมสั่งสอนของหลวงปู่ชา สุภทฺโท พระนักปฏิบัติที่มีชื่อเสียงจนชาวต่างชาติหลั่งไหลมาปฏิบัติกับท่าน ได้ลูกศิษย์ไปสร้างวัดในต่างประเทศมากมาย จนถึงทุกวันนี้ ส่วน โจเซฟ โกลด์สตีน นั้นไปอุปสมบทเป็นพระปฏิบัติกับอาจารย์สายวิปัสสนากรรมฐานที่ประเทศพม่า แล้วกลับมาสร้างสำนักปฏิบัติร่วมกับแจ็ก คอนฟิลด์ ชื่อสถาบัน แบร์ ในรัฐแมสซาชูเซตส์ สอนการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานแบบเถรวาท มีผู้สนใจเข้าไปศึกษาเป็นจำนวนมาก และนับวันก็จะได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ จนต้องขยายสาขาไปที่เมืองซาน ฟรานซิสโก ชื่อ Spirit Rocks

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ในยุคนี้ พระพุทธศาสนาได้ประดิษฐานลงในดินแดนอเมริกาแล้วครบทั้ง ๓ ยาน คือ มหายาน(แบบจีน-ญี่ปุ่น) วัชรยาน (แบบทิเบต) และ หินยาน (เถรวาท) ทำให้ชาวอเมริกันเลือกปฏิบัติได้ตามความต้องการ และพื้นฐานของความเชื่อศรัทธาในแต่ละบุคคล พระพุทธศาสนา เหมือนกับสินค้า

ตัวเลือกในในสังคมอเมริกัน ที่จะสรรหามาบริโภค ให้ถูกกับจริตและความต้องการของตนเอง..และมีชาวพุทธ(เดิม) หลายท่านเป็นห่วงว่า พระพุทธศาสนาจะกลายพันธ์หรือเปล่า ?

พระพุทธศาสนาพันธุ์ใหม่ในอเมริกา (มุมมองของพระธรรมทูตไทย)

เมื่อพูดถึงความเจริญเติบโตของพระพุทธศาสนาในอเมริกา เราผู้ที่เป็นเจ้าของดินตำหรับก็อดคิดใจไม่ได้ เหมือนกับพ่อค้าแม่ขายที่นำเสนอสินค้าไปแล้วเป็นที่ถูกอกถูกใจของลูกค้า ติดตามซื้อกันอย่างโกลาหล โดยเฉพาะผู้ที่เป็นพระธรรมทูต ผู้ที่ทำหน้าที่ประกาศและเผยแผ่พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าให้เข้าสู่จิตใจของประชาชน ก็ยิ่งภูมิใจใหญ่เลยที่มีผู้นับถือพระพุทธศาสนามากขึ้น มีวัดและศูนย์ปฏิบัติธรรมทางพระพุทธศาสนาเกิดขึ้นเป็นดอกเห็ดทั่วสหรัฐอเมริกา

การที่พระพุทธศาสนาเข้ามาอยู่ในสังคมอเมริกันได้อย่างรวดเร็ว ก็อาจจะมีเหตุผลหลายประการที่เป็นสิ่งเอื้ออำนวยให้การแพร่ขยายของคำสั่งสอนไปถึงผู้นับถือได้อย่างรวดเร็ว เช่นการเดินทางด้วยรถยนต์ รถไฟ และเครื่องบิน ซึ่งรวดเร็วกว่าการเดินเท้า และการใช้สื่อใช้เทคโนโลยีสถิติสมัยโบราณอยู่แล้ว ยิ่งตอนนี้มีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยและรวดเร็วยิ่งกว่ากระพริบตาเสียอีก เช่นการส่งคลื่นวิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์ โทรสาร และอินเทอร์เน็ต เวกไซด์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องมือในการเผยแผ่พระธรรมคำสั่งสอนได้ทั้งสิ้น

นอกจากนั้นกระแสความนิยมพระพุทธศาสนาในอเมริกาก็มาจากตัวอย่างผู้คนในสังคมหลักที่ทำหน้าที่สื่อสารกับมวลชน เช่นพวกดาราดาราภาพยนตร์ฮอลลีวูด ที่หันมานับถือพระพุทธศาสนา นักกีฬา นักดนตรี ที่มีชื่อเสียงและผู้คนอื่น ๆ ที่มีหน้ามีตาในสังคมอเมริกันประกาศตัวเป็นชาวพุทธ

ล้วนแต่เป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ให้พุทธศาสนาโด่งดังขึ้นอย่างรวดเร็ว การนับถือ
พระพุทธศาสนาไม่ใช่เป็นแฟชั่นเท่านั้น แต่เป็นการแทรกซึมเข้าไปอยู่ในกระแสหลักของสังคมและ
วัฒนธรรมอเมริกันเสียแล้ว

ความภาคภูมิใจของชาวพุทธ
เอเชีย กับการขยายตัวของผู้นับถือ
พระพุทธศาสนาอย่างรวดเร็ว และการที่
เราจะฝากความหวังไว้กับสังคมอเมริกัน
ให้ดูแลพระพุทธศาสนานั้น เป็นสิ่งที่เรา
ควรจะนำมาวิเคราะห์ ตามหลักจิตวิทยา
และในแง่สังคมแบบบริโภคนิยม และ
วัตถุนิยมสูงแบบคนอเมริกันคิด ชาว
พุทธเอเชียอาจจะนึกไม่ถึงว่า มีจำนวน

ชาวอเมริกันไม่น้อยที่คิดว่า ตนเองเป็นชาวพุทธที่ดีกว่า จริงใจกว่า รู้เรื่องมากกว่าชาวเอเชียด้วยซ้ำ
ไป เหตุผลที่เขากล่าวเช่นนี้ก็คงเป็นเพราะมาจากวัฒนธรรมพื้นฐานของคนอเมริกันที่มีความเชื่อมั่น
ในตนเองสูง อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากอำนาจทางเศรษฐกิจ การทหาร และการเมืองที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
ในโลก บวกกับนิสัยลึกลับ ๆ ที่ติดตัวมาก่อนแล้วเรื่องการ เหยียดผิว และทนงตนว่าเป็นชาติอารย
ธรรมกว่าชาติอื่น ๆ ในโลก

พระพุทธศาสนาแบบอเมริกันสไตล์จึงเกิดขึ้น ถึงแม้จะยังไม่ประกาศเป็น ลัทธิ หรือ เป็น
นิกายที่ชัดเจนก็ตาม แต่แนวคิด และแนวทางปฏิบัติที่บ่งบอกออกมาในลักษณะเฉพาะตัว เช่น
การไม่เน้นเรื่องการทำบุญให้ทาน เพื่อแม่เจ้างานแบบสังคมพุทธในทวีปเอเชีย สังคมอเมริกันมีอุดม
คติว่า ทุกคนต้องช่วยตัวเอง ไม่ควรพึ่งรัฐ หรือผู้อื่นมากจนเกินไป และความคิดที่ว่า ไม่มีคำว่าฟรี
ในสังคมวัตถุนิยม ทำให้มีกลไกทางการตลาดเข้ามาเกี่ยวข้องในสังคมพุทธของชาวอเมริกันมากขึ้น
เช่นเมื่อมีการตั้งสำนักปฏิบัติธรรมขึ้นมาแล้วก็จะมีการโฆษณาตัวเอง เหมือนสินค้า หรือ การขาย
บริการ ซึ่งถ้าคิดดูให้ดี ๆ แล้วก็ไม่ต่างไปจากโรงแรม หรือสถานเริงรมย์ทั้งหลาย ถึงแม้จะไม่ทำใน
ลักษณะที่น่าเกลียดเกินไปก็ตาม

สังคมอเมริกัน เป็นสังคมปัจเจก
ชนมากเกินไป ซึ่งทำให้พระพุทธศาสนา
แบบอเมริกันเน้นหนักที่ตัวบุคคลอย่าง
แรงกล้า อาจจะทำให้ขาดมิติแห่งชุมชน
ที่เอื้อเพื่อพ่อแม่ หรือ ที่เรียกว่า “สังฆะ”
และอีกอย่างหนึ่งชาวพุทธอเมริกันบาง
กลุ่มยังปฏิเสธเรื่องการบวช อาจจะเป็น

เพราะกลุ่มแรกที่เข้าไปศึกษาพระพุทธศาสนาสนใจแต่ในเรื่องปรัชญา และการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน จึงไม่ค่อยสนใจในเรื่องของนักบวชและพิธีกรรม เขามีความเห็นว่าการศึกษาพระพุทธศาสนา และการปฏิบัติทางจิต ไม่จำเป็นต้องถือเพศบรรพชิต บางครั้งถ้าเรามองไปเฉพาะที่เป็นแก่นของพระพุทธศาสนาก็ลงมือปฏิบัติได้เลย ไม่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมมากนัก แต่ว่าต้นไม้อะไรใหญ่โตก็ต้องมีทั้งเปลือกและแก่น ถ้าไม่มีเปลือกห่อหุ้มแก่นก็อยู่ไม่ได้ จะเห็นว่าในประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา การบวชเป็นสถาบันหนึ่ง หรือ เป็นพุทธบริษัทหนึ่งที่พระพุทธองค์ฝากพระพุทธศาสนาไว้ให้ช่วยกันจรรโลงและเผยแผ่ เพราะว่ามีนักบวชนี้แหละ จึงทำให้สามารถรักษาคำสั่งสอนและวิถีชีวิตแบบพุทธเอาไว้ได้จนตราบเท่าทุกวันนี้

หันมามองพุทธศาสนาแบบไทยในอเมริกา

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งธรรมทูตศาสนาแรกของโลก แต่พระธรรมทูตในพระพุทธศาสนาไม่ต้องการที่จะไปเปลี่ยนศาสนา หรือ ความเชื่อของใคร หากแต่ประสงค์เพื่อที่จะแบ่งปันความสุขสงบร่มเย็นภายในให้แก่เพื่อนร่วมโลก คือ เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทุกคน

งานเผยแผ่พระพุทธศาสนาแบบไทย ได้เริ่มขึ้นไม่นานคือประมาณ ๓๐ กว่าปีมานี้เองที่ได้มีการสร้างวัด และศาสนสถานขึ้นมาในชุมชนคนไทยตามรัฐต่าง ๆ ทั่วอเมริกา และงานเผยแผ่ หรือ วัตถุประสงค์ในการสร้างวัดในยุคแรกก็เพื่อสนองความต้องการของชุมชนเท่านั้น เรียกว่าพระสงฆ์มาทำหน้าที่รักษา “ศรัทธา” ของชาวพุทธที่ต้องการที่จะมีวัด หรือ มีพระสงฆ์ที่ทำหน้าที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาให้แก่ชุมชนนั้น ๆ และก็เป็นที่ไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ยังไม่เป็นระบบ แม้แต่การคัดเลือกพระธรรมทูตที่จะให้มาปฏิบัติศาสนกิจก็เดินทางมาตามครูบาอาจารย์ที่เคยมาอยู่ก่อนแล้วเท่านั้น ไม่ได้คัดสรรคุณภาพ หรือ ความต้องการของชุมชน

งานอบรมพระธรรมทูตอย่างเป็นระบบได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา ร่วมกับ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และกรมการศาสนา จัดเป็นหลักสูตร อบรมพระสงฆ์ที่ต้องการจะไปปฏิบัติศาสนกิจในต่างประเทศ และต่อมาได้พัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก เพิ่มกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมายจนได้พระธรรมทูตในอุดมคติ ซึ่งในปีที่ผ่านมาได้อบรมผ่านไปแล้ว ๑๗ รุ่น

งานเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยพระธรรมทูตรุ่นใหม่ก็ยังคงเป็นไปอย่างเชื่องช้า และผลที่ได้รับยังไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าที่ควร เพราะเกิดจากปัญหาและอุปสรรคหลาย ๆ อย่าง และประเด็น

หลักก็เพื่อรักษาศรัทธาของคนชาติเดียวกันมากกว่าที่จะมุ่งเผยแผ่พระพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติ และส่วนใหญ่ในการสร้างวัด เพื่อประกอบพิธีกรรมให้กับคนไทย หรือ ชาวพุทธที่นับถือพระพุทธศาสนาอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็น ลาว เขมร เวียดนาม จีน และวัดไทยในชุมชนคนไทยในต่างแดนกลับทำหน้าที่เพื่อเป็นตัวแทนแห่งวัฒนธรรมไทย แทนที่จะนำหลักธรรมเข้าสู่จิตใจอย่างลึกซึ้ง

อยากจะขอนำคำพูดของครูบาอาจารย์หัวหน้าโครงการพระธรรมทูต มจร.ของเราที่เคยให้ฉายาพระธรรมทูตไทยในสหรัฐอเมริกาว่า “พระธรรมทูตแบบกระทิงแดง” หมายความว่า พระธรรมทูตที่มาทำหน้าที่ส่วนใหญ่จะสนองความต้องการของคนไทย และคนเอเชียเท่านั้น เหมือนเครื่องคัมพูกำลังชนิด

หนึ่งยี่ห้อ กระทิงแดง มีการโฆษณาว่า เคี้ยวนี้มีการส่งขายทั่วโลก แต่ปรากฏว่าผู้ที่ซื้อคัมพู ก็คือคนไทย และคนที่อพยพไปจากเอเชียด้วยกัน ประชาชนเจ้าของถิ่น เจ้าของประเทศเขาไม่ซื้อคัมพูกันเท่าไร

ส่วนพระธรรมทูตในอุดมคติ และเป็นที่ยัง ที่พึงปรารถนา คือ พระธรรมทูตแบบ “ต้มยำกุ้ง” หรือ พระธรรมทูตแบบ “ผัดไทย” คือสามารถทำงานเผยแผ่กับชาวบ้านท้องถิ่นได้ คือมุ่งที่เจ้าของประเทศไม่ว่าจะเป็นอเมริกัน หรือ ยุโรป ก็ตามได้เห็นคุณค่า และนำหลักธรรมของพระพุทธศาสนาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นั่นแหละจึงจะเป็นเหมือนคนไทยที่มาตั้งร้านอาหารไทยในต่างแดน แล้วโฆษณาอาหารไทย โดยเฉพาะต้มยำกุ้ง หรือ ผัดไทย ให้ฝรั่งได้รู้จัก ซึ่งเป็นอาหารโปรดของชาวอเมริกัน และซื้ออาหารไทย(แพง ๆ) กินกันอย่างติดอกติดใจ อยากจะเห็นพระธรรมทูตไทยทำงานในเชิงรุก (ไม่ใช่ไปเปลี่ยนศาสนาเขา) แต่ นำความสุขไปให้เขาได้ ความจริงสังคมนอเมริกันก็มีปัญหาทางด้านจิตใจมาก ถ้าเขาได้ลิ้มรสพระธรรม จนสามารถแก้ทุกข์ได้ ก็นั่นแหละพระพุทธศาสนาจึงจะแทรกเข้าไปสู่จิตใจ และเข้าสู่สังคมนอเมริกันได้อย่างผสมกลมกลืน

นี่เป็นมุมมองหนึ่ง เป็นทัศนคติส่วนตัวในฐานะที่เป็นพระธรรมทูตอยู่อเมริกามา ๒๐ ปีได้ ทำงานตามหน้าที่สนองงานคณะสงฆ์ไทย และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความสามารถอันน้อยนิด แต่ก็ภูมิใจในตัวเองอย่างน้อยก็ได้นำธรรมะมาสู่ดินแดนส่วนนี้มาจุติประภายไว้ เพื่อให้ผู้นุชนรุ่นหลัง พระธรรมทูตรุ่นใหม่ได้มีกำลังใจได้สานต่อซึ่งปณิธานของครูบาอาจารย์ที่ท่านได้เริ่มไว้ดีแล้ว ได้สร้างชุมชนไทยให้มั่นคง โดยมีวัดไทยเป็นศูนย์กลางสืบไป.

วัดไทยฯ ดี.ซี. ศูนย์รวมความดีเพื่อสังคมไทยในU.S.A.

วัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ก่อกำเนิดเกิดขึ้นมาด้วยสายธารศรัทธาของพุทธศาสนิกชนชาวไทย และชาวต่างชาติแต่ศาสนาเดียวกัน ซึ่งต้องการมีแหล่งรวมใจ หรือศูนย์รวมแห่งจิตวิญญาณ อันมีพระสงฆ์เป็นผู้ทำหน้าที่ผู้นำแห่งจิตวิญญาณ และเป็นที่พึ่งทางใจแก่ชาวไทย และชาวพุทธจากประเทศต่าง ๆ ในโลกที่จากบ้านเกิดเมืองนอนมาใช้ชีวิตอยู่ในแดนไกล จากจุดเริ่มต้นของชุมชนไทยในเขตกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี. ที่ต้องการจะมีวัดไทย ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ (ค.ศ.๑๙๗๔) จนถึงปัจจุบัน มีอายุถึง ๓๖ ปีแล้ว วัดไทยฯ ดี.ซี. ได้พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งด้านวัตถุ และสิ่งที่เป็นนามธรรม คือทำหน้าที่หล่อหลอมสังคมไทย สังคมชาวพุทธในอเมริกาได้อย่างรวดเร็ว จนต้องย้ายสถานที่ประกอบศาสนกิจถึง ๒ ครั้ง และที่ปัจจุบันเป็นแห่งที่ ๑ เป็นสถานที่ที่เหมาะสม สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ชุมชน คนที่เข้ามาวัดที่มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อศึกษาและปฏิบัติธรรมตามหลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนา เพื่อเรียนภาษาไทย และวัฒนธรรมไทย และเพื่อบำเพ็ญบุญกุศลในโอกาสต่าง ๆ

วัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ศูนย์ฯ ความดีแห่งสังคมไทยในอเมริกาภารกิจอันสำคัญในการหล่อหลอมสังคมไทยในสหรัฐอเมริกา ให้อยู่ในกรอบแห่งวัฒนธรรม ประเพณีไทย คือการจัดการศึกษาแก่เยาวชนลูกหลานไทยที่เกิดและเติบโตในสังคมอเมริกัน ซึ่งมีความหลากหลายวัฒนธรรม โรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ได้จัดการเรียนการสอนครั้งแรก ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ (ค.ศ.๑๙๗๖) โดยมีครูอาสาสมัครในพื้นที่เขตปริมณฑลกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ร่วมกับพระสงฆ์ทำหน้าที่ช่วยกันสอนภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และพระพุทธศาสนา แก่เด็ก ๆ เยาวชน ลูกหลานชาวไทยให้มีความรู้

ความเข้าใจสามารถพูด ฟัง เขียน และอ่านภาษาไทยได้ ตลอดถึงการถ่ายทอดจิตสำนึกในความเป็นไทย ให้รักและศรัทธาในเอกลักษณ์ของความเป็นคนไทย ซึ่งโครงการนี้ได้รับความสนใจจากผู้ปกครองได้นำบุตรหลานเข้ามาเรียนภาษาไทย และวัฒนธรรมไทย มารยาทไทย เข้าใจลึกซึ้งกับพระพุทธศาสนา โดยมีข้าราชการสถานเอกอัครราชทูต พ่อค้า ประชาชน ในเขตกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ส่วนพระสงฆ์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณนั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำ พระวิเทศธรรมรังษี หรือ หลวงตาจี ได้เป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชนมาตลอดตั้งแต่เริ่มแรก และพร้อมด้วยคณะสงฆ์พระธรรมทูตรุ่นต่อ ๆ มา ทำหน้าที่หล่อหลอมสังคมไทย ด้วยการนำหลักพุทธธรรมนำชีวิตสร้างความมั่นใจ และมั่นคงในหลักธรรมแก่ชาวพุทธ จนทำให้สังคมชาวพุทธไทยในอเมริกามีความเป็นปึกแผ่นแน่นหนา เพราะพลังแห่งความสามัคคี อันมีวัดไทยกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี.เป็นศูนย์กลาง มลรัฐเวอร์จิเนีย และมลรัฐแมริแลนด์ ให้การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาส่วนนี้ด้วยดีตลอดมา

เกี่ยวกับผู้เขียน*

ที่อยู่/ที่ทำงานปัจจุบัน

วัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา

Wat Thai Washington, D.C.

13440 Lay hill Road, Silver Spring, MD 20906 USA.

Tel. (301) 871-8660, (301) 871-8661, Fax.(301) 871-5007

www.watthaidc.org, www.thanat.iirt.net, www.t-dhamma.org

E-mail: t_inthisan@hotmail.com, dr.handymonk@gmail.com

ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการอำนวยการบริหารวัดไทยกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี.

เลขาธิการ สมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา

กรรมการสอบโครงการฝึกอบรมพระธรรมทูต มหาวิทยาลัย มจร.

พระวิปัสสนาจารย์ ประจำศูนย์ปฏิบัติสมาธิ Thai Institute of Healing Art, Arlington, Virginia U.S.A.

สังกัดในประเทศไทย : วัดอัมพวัน ราชวັตร ถ.นครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตคูสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐